

Umut Yoksulun Ekmeđi

– wolf's son · 02 Mart 2026



Gök yarıldı sessizce,bir ışık sızdı derinden,Bir mucize vuku buldu,kim bilir hangi bilinmezde...Belki bir çocuğun ilk çığlığı yankılandı tenhalarda,Belki uykulu bir tohum,toprağın bağrında uyandı ilk defa.Kim bilir, belki de unutulmuş bir kuytuda,O çatlamış, o susuz,o çorak toprakların ortasında,Mađrur bir dal uzandı göğe,"ölmedim" dercesine,yemyeşil bir filiz fışkırdı,kışın tam nefesinde.Dışarıda ayaz keskin,dışarıda mevsim zemheri,Buz tutmuşken nehirler,unutulmuşken bahar yelleri,Tüm imkansızlıklara,tüm o gri karanlığa inat;Bir gonca gül araladı yapraklarını,değiştirdi bu kainatı.Tam şuramda,göğsümün en derin kuyusunda,Kök saldı o mucize,iek açtı ruhumun kıyısında.Adı ne bahardı,ne de sadece bir koku...Adı dört harfama dünyalar kadardı:Umut.Wolfs'son (mesut örs)